

[Lilli Gyldenkilde]

Begrundelse

De enlige pensionister, der ikke har andre indtægter ved siden af pensionen og derfor er de dårligst stillede, er dermed den eneste gruppe, der ikke får mere end 172 kr. årlig til dækning af prisstigningerne.

Da socialministeren ifølge svar på spørgsmål 30 i socialudvalget ikke agter at overveje at rette op på denne urimelighed, men henviser til, at det er et spørgsmål, der i øvrigt henhører under skatteministeriet, skulle dette være begrundelse nok for spørgsmålet.

Besvarelse (23/1 81):

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Der er rigtigt, at dyrtidsreguleringen pr. 1. oktober 1980 udløste en årlig forhøjelse af pensionerne til enlige folkepensionister uden andre indtægter end folkepensionen på 864 kr. Det er derimod ikke rigtigt, at indkomstskatten beskærer dette beløb med de 672 kr., der er anført i spørgsmålet med henvisning til socialministeriets svar af 19. december 1980 på spørgsmål 27-30 til folketingets socialudvalg (Alm. del - bilag 16).

I socialministeriets nævnte svar på spørgsmål 29 oplyses det, at en enlig folkepensionist uden andre indtægter end pensionen og uden ligningsmæssige fradrag alt i alt kommer til at betale 672 kr. i samlet indkomstskat af hele 1981-pensionen, der i december 1980 forventedes at blive på 31.107 kr. Det er således ikke - som antaget i spørgsmålet - dyrtidsreguleringen pr. 1. oktober 1980 på 864 kr., der udløser en skat på 672 kr., men de 672 kr. er de pågældendes slutskattebeløb for 1981 beregnet af en skattepligtig indkomst på 31.107 kr. i en kommune, hvor udskrivningsprocenten svarer til landsgennemsnittet.

Stigningen i den samlede pension fra 1980 til 1981 antoges i december 1980 at blive 2.703 kr. for enlige pensionister uden ekstraindkomst. Da disse pensionister ikke har skullet betale skat af 1980-pensionen, fordi denne lå under personfradraget, vil den samlede slutskat stige med de nævnte 672 kr. fra 1980 til 1981, og af den samlede pensionsstigning på 2.703 kr. vil pensionisten således have 2.031 kr. til rest efter, at skatten er betalt. Dette svarer til en stigning på ca. 7,2

pct. i disponibel indkomst, dvs. pension + skat, fra 1980 til 1981.

Bla. på denne baggrund finder jeg ikke anledning til at foreslå ændringer i de beskatningsregler, der gælder for enlige pensionister i 1981.

Spm. nr. 475

Til *økonomiministeren* (16/1 81) af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Har ministeren til hensigt at undersøge og beregne, hvor stor en reduktion af indkomstskatten der skal til for at kompensere for f.eks. en 10 procents nedgang i et ægtepars bruttoindtægt, hvis begge ægtefæller er lønarbejdere, og ville ministeren i det hele taget finde det rimeligt at foretage sådanne beregninger, når man tager i betragtning, at man i ministeriet via ny EDB-baseret lovmodel har fået beviser for, at stigende bruttoindkomster ikke giver væsentlig reallønsfremgang til et sådant ægtepar?«

Begrundelse

Hvis det skulle vise sig, at der næsten ingen skattelettelse skal til for at kompensere for en 5 eller 10 procents lønnedgang i bruttolønnen, ville det efter spørgerens mening så absolut være en overvejelse, der burde gøres, for at gennemføre en reduktion af erhvervslivets omkostningsniveau.

En generel reduktion af produktionssektorens udgift til arbejdskraft ville jo være en erhvervsstøtteordning, som ikke virkede konkurrenceforvridende, og også over for lønmodtagerne ville den jo oplagt være venlig, da et langt større udbud af arbejdspladser selvfølgelig ville følge af en generel nedsættelse af prisen på dansk arbejdskraft. Lønmodtagerne skulle naturligvis i givet fald have fuld kompensation via indkomstskatten.

Besvarelse (26/1 81):

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard):

Som det er belyst ved et eksempel i lovmodelrådets beretning, er der grund til at antage, at forskel i nominal stigning i det almindelige lønniveau vil give sig langt svagere udslag i væksten i den disponible realindkomst.